

Milyen Krisztus Egyháza?
(részletes, kibővített jegyzet)
2025.07.18.
Suhai György

„Habemus papam!” – „Van pápánk!” Ezzel a felkiáltással jelentették be nemrég XIV. Leó pápa megválasztását a Vatikánban. A bejelentő formula, a maga teljességében így hangzott:

Annuntio vobis gaudium magnum, habemus papam! Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum, Dominum Robertum Franciscum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Prevost, qui sibi nomen imposuit Leonum Decimum Quartum.

Nagy örömet hirdetek nektek: van pápánk! A legkiválóbb és legtisztelendőbb Úr, a szent Római Anyaszentegyház ura, Robert Francis bíboros, a Szent Római Egyház prevostja, aki a XIV. Leó nevet választotta.

Több, mint 130 bíboros gyűlt össze a világ különböző tájáról, hogy egy ultratitkos szavazással válasszák meg Péter soron következő utódját, Krisztus földi helytartóját, a mennyország kulcsainak őrét. Az egész világ felbolydult és szinte eksztatikus izgalommal kísérte végig, élő egyenes adásban a pápaválasztást. Minden média csatornán erről szóltak a legfőbb hírek. Nem tudtuk nem nyomon követni az eseményeket. És ez azért nem mellékes dolog, mert ez az esemény újra a keresztyénségre, a keresztyén egyházra irányította a világ figyelmét. És jogosan merülhetett föl újra sokakban a kérdés: Csakugyan ez volna Krisztus egyháza? Csakugyan így néz ki Krisztus egyháza? Csakugyan a pápa lenne Péter apostol utóda, az egész keresztyén egyház feje?

Fontos, hogy tudjatok róla, hogy 2000 augusztusában a Római katolikus egyház hittani kongregációja hivatalosan is kimondta, hogy semelyik felekezet sem nevezheti magát „egyháznak”, a pápa fennhatósága alatt működő szent római katolikus egyházon kívül. Idézet a dekrétumból:

„Krisztus egyetlen Egyháza, (...) melyet Üdvözítőnk feltámadása után a pásztor Péternek adott át (Jn 21,17), és őrá meg a többi apostolra bízta terjesztését és kormányzását (vö. Mt 28,18), e világban mint alkotmányos és rendezett társaság a Péter utóda és a vele közösségben élő püspökök által kormányzott katolikus Egyházban létezik [subsistit in]... Azok az **egyházi közösségek** ellenben, melyek nem őrizték meg az érvényes püspökséget és az Eucharisztia misztériumának eredeti és teljes valóságát, **nem egyházak** a szó sajátos értelmében.”¹

Nesze neked ökumené! Tudtátok, hogy mi nem is vagyunk egyház, csupán egy egyházi vagy egyházas közösség?

Csakugyan ez volna az igazság, amit Róma mond és amit múlt héten láttunk a TV képernyőkön? Tényleg Rómának volna igaza? Tényleg így néz ki Krisztus egyháza? 1.4 milliárd katolikus nem tévedhet! Vagy mégis? Gyertek és nézzük meg azt a bibliai szakaszt, amire a

¹ Dominus Iesus, 2000, augusztus 6., <https://regi.katolikus.hu/konyvtar.php?h=149>.

katolikus egyház a legtöbbet hivatkozik apostoli eredetét és kizárólagos egyházi voltát illetően. És nézzük meg, mit mondott Jézus, a legilletékesebb tekintély a maga egyházáról. A Mt 16-ból olvasom a jól ismert bibliai részt.

„Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére ért, megkérdezte tanítványait: Kinek mondják az emberek az Emberfiát? ¹⁴Ők így válaszoltak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, megint mások pedig Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának. ¹⁵Ő megkérdezte tőlük: Hát ti kinek mondotok engem? ¹⁶Simon Péter így felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. ¹⁷Jézus ezt mondta neki: Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám. ¹⁸Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta. ¹⁹Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is. (Mt 16,13-19)

Láttátok a Kiválasztottak 4. évadját?² Nagyon jól mutatja be ezt az epizódot! Érdemes megnézni.

Hol és mikor történik mindez?

Máté evangéliumának a mértani közepénél vagyunk! Kereken az 50%-ánál. Időben pedig Jézus földi szolgálatának a fordulópontjánál. Egy több éves, rendkívül intenzív, rendkívül áldott tanítványozási folyamat végéhez közeledünk, amikor is Jézus fogja a tanítványait és kiviszi őket a szolgálati területe, a missziói mező határához, messze fel északra, **Cézarea Filippi** környékére, az Ígéret földjének legészakibb pontjához, egy már pogányok lakta területre, hogy egy nagyon fontos kérdést tisztázzon velük **az ő valódi kilétét illetően**.

Jézus egy rövid közvéleménykutatással vezeti be ezt a kérdést: „Kinek mondják az emberek az Emberfiát?” Miért érdeklí ez Jézust? Bevallom, nem tudom. Mert azt értem, hogy minket miért érdekel ennyire, hogy mit gondolnak rólunk az emberek. Ez sokunk számára óriási kísértés. De azt tudjuk, hogy Jézust soha nem érdekelte, hogy mit gondolnak róla mások, ő nem függött mások véleményétől, mert ő az Atya szeretetében gyökerezett, amivel útnak indította őt a szolgálata kezdetén, a bemerítkezése után: **„Te vagy az én szeretett fiam, benned gyönyörködöm”** (Lk 4). Egy korábbi alkalommal részletesen beszéltem erről az epizódról, Jézus megkeresztelkedéséről.

Szóval nem tudom, miért kérdezi ezt meg Jézus. De aztán rátér az igazán lényeges kérdésre: **„És ti kinek mondotok engem?”**

Tehát még egyszer: **Hol hangzik el ez a mindent eldöntő kérdés?**

Miért pont Cézarea Filippi? Mi volt Cézarea Filippiben?

² A Duan TV is műsorára tűzte ezt a kiváló sorozatot Jézus életéről.

Így nézhetett ki akkor ez a hely! Akkor éppen a **császárkultusz** és a hozzá kapcsolódó bálványimádás regionális központja volt. Korábban az ókori **kánaáni termékenység kultusz** és **Baál imádat** kiemelt szenthelye volt. Jeroboám király is az ugyanitt elhelyezkedő Dánban, állította fel az egyik **aranyborjút**, ami miatt végül teljesen elpusztult az É-i országrész.

A múlt és a jelen bálványimádásnak a találkozásánál vagyunk. Rettenetes termékenységi rituálék, kecskével folytatott véres, kultikus szertartások zajlottak ezen a helyen. Vagyis egy rendkívüli jelentőséggel bíró kegyhely volt. Mint mondjuk ma Medzsugorje vagy Csíksomlyó a katolikus vallás számára. Hatványozottan tisztátalannak számított. Amolyan igazi „No go zone” volt ez egy zsidó számára. Nagyon jól mutatja ezt be a Kiválasztottak (4. évad, 2. epizód).

A baloldali templom Augustus cézár szentélye volt. A jobboldali egy Pán nevű istenségé (innen ered a korábbi neve: *Panias*) és voltak még további szentélyek is, amik nem látszanak a képen. Ahogy mondtam a császárkultusz regionális központja volt ez a hely (Nagy Heródesnek köszönhetően). És mi volt Augustusz cézár titulusa? **Ő volt az akkori „Isten fia”!** Elképzelem, ahogy Jézus odaáll az Augustusz templom elé, szembe fordul a tanítványaival és így szegezi nekik a mindent eldöntő kérdést: **„Ti kinek mondotok engem?”** És itt, ezen a gyomorforgató helyen vágja rá Péter a helyes választ:

„Simon Péter így felelt: Te vagy a Krisztus, az élő **Isten Fia.**” (Mt 16,16)

Érzitek ennek a hitvallásnak a súlyát? Ott áll a názáreti ács fia, egyszerű, egyszínű öltözetben, a világ leghatalmasabb urának díszes szentélye előtt és mintha azt kérdezné a tanítványaitól: itt az ideje, hogy eldöntsétek, ki az Igazi Isten Fia! Kit akartok istenként imádni, engem vagy a császárt? És Pétert nem téveszti meg a látvány! Kíváncsi vagyok, hogy ha ma Jézus a Vatikán lépcsőire állva kérdezné meg, ugyanilyen hitköznapi öltözetben ugyanezt, vajon hányan vágnák rá a helyes választ...

Azt hiszed, amit látsz vagy azt látod, amit hiszel? Ma is ez a mindent eldöntő kérdés, egy egyre nyíltabban istentelen kultúra nyomása alatt élve! Valljuk be őszintén, nem is olyan könnyű kompromisszumok nélkül vállalni a hitünket.

„Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!” – Nem a császár, hanem Te vagy a világ Ura és Megváltója (ez volt Augusztusz cézár másik titulusa: a világ megváltója)! Te képviseled Isten mindenre kiterjedő uralmát a földön! Te vagy a királyok királya!

Ha Jézus a vatikáni székesegyház elé állva kérdezné ma meg ugyanezt, egy teljesen hétköznapi öltözetben, vajon hányan találnák el a jó választ...?

De még mielőtt elbízná magát Péter, Jézus azonnal megmondja neki, hogy ez a kijelentés közvetlenül Istentől jött.

„Jézus ezt mondta neki: Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám.” (Mt 16:17)

És ez ma is így van. Minden Jézus valódi kilétével kapcsolatos igazságot csak és egyedül az Atya tud kijelenteni nekünk a szívünkben. Magunktól (a logikánk és az emberi 5 érzékszervünk alapján) nem tudunk helyes istenismeretre jutni, pláne nem kapcsolatba kerülni az élő Istennel.

Pedig ez az életünk legfontosabb kérdése, nem? Ki nekünk Jézus? Erre megvannak a jól bejáratott teológiai válaszaink, de igazán az éles, kritikus, váratlan élethelyzetekben derül ki, hogy valójában mit gondolunk Jézusról. Tehát úgy igazán, valójában kinek mondod Jézust...?

És mi következik abból, ha valaki ezt vallja. Itt jön a sokat idézett mondat:

„Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.” (Mt 16:18)

Az, ahogy Jézusról gondolkodsz alapvetően határozza meg azt, hogy hogyan gondolkodsz az ő egyházáról, a gyülekezetéről. Ugyanazt a görög szót fordítják hol „egyház”-ként, hol „gyülekezet”-ként a magyar Bibliák. És ez visszafelé is igaz: madarat tolláról, embert barátjáról...Krisztust az ő egyházáról! Krisztus már nincs testileg a földön, az egyháza képviseli őt. Mi vagyunk az ő „teste” a földön. Amilyen az egyház, olyan képet fog kapni a világ Krisztusról. Ez óriási felelősség! Nem amit tanítunk, hanem amit rajtunk, köztünk látnak fogja meghatározni azt, hogy milyennek látják Krisztust.

4 kérdést kell tisztáznunk:

1.Ki vagy mi a kőszikla?

2.Mit értett Jézus „egyház” alatt?

3.Milyen ez az egyház?

4.Mit jelent a kulcsok hatalma?

1.Ki a kőszikla?

Tehát igaza van a Katolikus egyháznak, hogy Péter az egyház alapköve, őrá épül Krisztus egyháza?

Az a Péter lenne az, aki a következő pillanatban a Sátán szócsövévé válik, amikor Jézus a közelgő szenvedéséről kezd el beszélni nekik, amit Péter nem tud elfogadni és ezért Jézusnak keményen helyre kell utasítania őt: „Távozz tőlem Sátán!” (Mt 16:23). Egy ilyen ingatag emberre építette volna Jézus az egyházát, egy kősziklára, amely a következő pillanatban úttrolásszá válik? Vagy aki nemsokkal ezután ijedtében 3x tagadja meg az ő Urát? Nézzük meg közelebbről az ősi szöveget.

„Én pedig ezt mondom neked: Te Péter (**petrosz**) vagy, és én ezen a kősziklán (**petra**) építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.” (Mt 16,18)

Petrosz – kő, **petra**- szikla. Mintha Jézus azt mondaná Péternek, hogy te önmagadban egy kő, egy kövecske vagy, de *ha hiszel bennem*, ha hiszed, hogy én vagyok a Krisztus, az élő Isten Fia, akkor te egy kőszikla vagy, amire építeni lehet!

Tehát vagy Péter hitvallása (ez kevésbé valószínű) vagy a *hitvalló Péter* a kőszikla!³ Péter, aki hisz vagy amíg hisz! Péter majd később fog kősziklává válni, amikor majd kiárad rá is a Szentlélek pünkösdkor. De nemcsak Péter vált később ilyen kősziklává, hanem a többi apostol is! Pál is megerősíti ezt:

„Mert ráépültetek az **apostolok** és a próféták **alapjára**, a **sarokkő** pedig maga Krisztus Jézus,” (Ef 2,20) És maga Péter mondja nekünk, Krisztusban hívőknek, akikről Péter maga írja, hogy „velünk egyenlő drága hitet nyertek” (2Pét 1:1): „ti magatok is mint **élő kövek** épüljétek fel lelki házzá!” (1Pét 2:5)

A szegletkő vagy sarokkő Jézus Krisztus, a 12 apostol (és az Ó- és ÚS-i próféták) az egyház alapja, azaz alapkövei (tehát nem csak Péter), mi pedig élő építőkövei⁴ vagyunk Krisztus egyházának. Tehát Péter volt az első, aki Krisztusnak és Isten Fiának vallotta Jézust. De később a többi apostol is eljutott erre a hitre és így ők is az egyház alapját képező élő kősziklákká lettek.

2.Mit értett Jézus az ő „egyháza” alatt?Mire gondolt Jézus, amikor ezt a fogalmat használta?

Fontos, hogy az evangéliumokban csak itt, Máténál fordul elő az **egyház** vagy **gyülekezet** kifejezés (gör. *ekklészia* - ebből ered az eklészia szavunk) a 16. és a 18. fejezetben. Egyetlen másik evangélium sem beszél Krisztus egyházáról, a gyülekezetéről. Ez az az egyetlen tanítás közvetlenül Jézustól az ő gyülekezetéről.

Valaki ebből arra következtet, hogy Jézus maga alkotta meg ezt az új fogalmat. Tőle származik ez a kifejezés. Mintha Jézus indította volna el a gyülekezetet, mintha Jézus óta volna csak egyház. De ez nem igaz.

³ A Jn 1:42 is Péter személyére utal, ahol Jézus Pétert magát nevezi el.

⁴ Ha mi magunk, Krisztusban hívő emberek is kövek vagyunk, akkor bizonyára nem csak Péter hitvallása, hanem a hitvalló Péter maga is egy élő alapkő, kőszikla volt. Ez is azt erősíti, hogy a hitvalló Péter *személye* a kőszikla, nem csak a tanítása, hitvallása. Ezt erősíti az új Jeruzsálemről szóló leírás is a Jelenések könyvében: „A városfal tizenkét alapkőre épült, amelyekre a Bárány tizenkét apostolának neve volt felírva.” (Jel 21:14) Krisztus egyházának „épületét” a róla szóló egységes hitvallás és az Ő Szentlelke tartja egybe.

Ekklészia⁵ – kihívottak gyülekezete

A Jézus idejében használt görög fordítású ÓSZ-ben 77x szerepel ez a kifejezés, és legtöbbször Izráel népére, Izráel gyülekezetére vonatkozik. Izráel volt Isten egyháza, gyülekezete az ÓSZ-ben. Tehát nincs olyan szétválasztás, hogy Izráel és egyház! Izráel volt mindig is Isten egyháza, amit Jézus új alapokra helyez, a 12 zsidó tanítvány „kihívásával”.

A Sínai-hegynél összegyűlt népet nevezi először Isten gyülekezetnek, *ekklésziának*.

„akkor átadta nekem az Úr az Isten ujjával írt két kőtáblát, és rajtuk voltak mindazok az igék, amelyeket elmondott nektek az Úr a hegyen, a tűz közepéből, **a gyülekezet napján.**” (5Móz 9,10) – ez az első előfordulás.

Vagyis az a nap volt a gyülekezet, az ÓSZ-i ekklészia, a kihívottak gyülekezetének születésnapja! Ezt minden izraelita nagyon jól tudta. Mi vagyunk Isten egyháza, szent gyülekezete! – vallották. Nem véletlenül használja éppen Máté ezt a zsidók által jól ismert kifejezést! Máté ugyanis zsidóknak írta az evangéliumát.

És mi határozta meg őket, mi által lettek ők az Isten gyülekezetévé? Honnan lettek kihívva? Honnan hívta ki őket Isten?

„Még gyermek volt Izráel, mikor megszerettem, Egyiptomból **hívtam ki** fiamat.” (Hós 11,1 ld. Mt 2:15)

Az egyiptomi fogságból, az egyiptomi rabszolgaságból való szabadulás által hívta létre akkor Isten az ő gyülekezetét. Ez a szabadító tette határozta meg az ÓSZ-i gyülekezet lényegét. És figyelitek, hogy ez a nagyon fontos ÓSZ-i idézet is éppen itt, csak Máté evangéliumában szerepel? Ahogy egykor Isten kihívta Izráelt Egyiptomból, úgy hívta ki Jézust is Egyiptomból, amikor gyermekként odamenekült Heródes haragja elől. Ezzel is jelzi, hogy Jézus az új Izráel, ő az új „kihívott”, görögül (1.sz., himnemben) *ekklétosz*. És köré szerveződik majd az új alapokra helyezett ÚSZ-i egyház.

És mi az ÚSZ-i gyülekezet, azaz Krisztus egyházának a lényege? Honnan hívott és hív ki bennünket Isten? Figyelj nagyon, mert most jön a lényeg!

A világból! - vágják rá sokan! A hitvallások is ezt mondják (ld. II. Helvét Hitvallás), hogy az egyház a világból kihívottak gyülekezete. Isten a világból hívja ki az övéit az ő egyházába. De

⁵ *Ekklészia* egészen pontosan 100x fordul elő az LXX-ben, ebből 22x az apokrifokban. Eredetileg (a gör-római kultúrában) a hadsereg összehívására (seregszemle tartásra) használták illetve a polisz lakóinak összegyűlését is így nevezték. A városi ekklészia imával és a város isteneinek való áldozatbemutatással kezdődött. Minden polgárnak joga volt szólni és javasolni, de csak a folyó ügghöz és akkor, amikor ehhez véleményt kértek. (Platón és Xenophón). Egy másik fontos kifejezés, amit szintén gyülekezetként fordítanak a magyar Biblia a *szünagógé*. A héber *káhal* (135x), ill. *édá* (130x) kifejezések egy részét fordítja így az LXX, illetve 20x más héber szót fordít így, szószerint „egybegyűjtés”-t jelent). Izráel teljes közösségét jelenti ez a szó is, nem csak vallásos értelemben. Idővel, a római korban, a helyi zsidó vallási gyülekezés, azaz a zsinagóga szakszava lett. Talán ezért is akarták a keresztyének és Jézus az ekklésziát használni a szünagógé helyett, noha eredetileg mindkettő Isten népére, Isten ÓSZ-i gyülekezetére utalt. Bár a Zsid 10:25-ben (ezen az egyetlen helyen) az *episzünagógé* kifejezést használja a szerző a gyülekezetre, hogy így is megkülönböztesse azt azsidók szünagógéjától.

Hogy nevezi Jézus a Szentlelket? A Pártfogó, ami görögül *paraklétosz*!

Paraklétosz – pártfogó, mellé-hívott

Vagyis védőügyvéd! Ez egy jogi szakkifejezés! Ez egy jogi szakkifejezés! A Sátánt pedig hogy nevezi az ige? Mi a legfőbb megnevezése? A vádló, a „testvérek vádlója” (Jel 12:10). Jézus a korabeli görög-római jogrendből vett szakkifejezést használ!

Vagyis képzeljük oda magunkat egy bírósági tárgyalóterembe.

Kik voltak egy korabeli bírósági tárgyalás legfontosabb szereplői, a bírón kívül? Egy kis görög nyelvlecke következik!

1. a vádlott (gör. *egklétosz*⁶ – a **behívott**, beidézett, Rm 8:33)
2. a vádló (gör. *katégór*⁷ - Jel 12:10; a nagy kategorizáló)

⁶ Kiejtése *enklétosz* – vádlott (modern görögben „bűnöző”, azaz bűnös), az *egkaleó* igéből, amelynek igei alakja 7x fordul elő az ÚSZ-ben, kizárólag jogi kontextusban (Apcsel 19:38,40; 23:28-29; 26:2,7; Rm 8:33). A legismertebb Ige: „Kicsoda vádolja [*egkaleszei*] az Isten választottait? Isten az, aki megigazít.” (Rm 8:33). A „fedhetetlen” kifejezés is ebből a szóból ered: *an-egklétosz* (5x fordul elő az ÚSZ-ben), azaz olyan, aki nem vádolható, akit nem lehet vád alá helyezni semmiért, akit nem lehet semmilyen okból sem „*behívni*” (a bíróságra). „Vádolhatatlan”, „behívhatatlan”, „beidézhetetlen”. Ez minden hívővel, de különösen is a gyülekezeti vezetőkkel szemben támasztott legfontosabb követelmény (1Kor 1:8; Kol 1:22; 1Tim 3:10; Tit 1:6-7) és ilyenekké tesz bennünket Isten Lelke ténylegesen is a Krisztus napjára. A vádolhatatlan jelentheti azt is, hogy nem fognak rajta a sátán vádjai, azaz erősen áll az új, „igaz” identitásában. Nem függ mások véleményétől, nem küzd a megfelelési kényszerrel, hanem éli a Nagy Cserét (2Kor 5:21) és ebben mutat példát a gyülekezetnek.

⁷ Ld. Jel 12,10-11: „*Most jött el az üdvösség, Istenünk ereje és királyi uralma, és az ő Krisztusának hatalma, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket.* 11Legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyágtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálíg.” Vagyis sátán a nagy kategorizáló, aki betesz bennünket a „bűnös” kategóriájába! Te mindig is ilyen maradsz! Ez vagy te! Soha nem fogsz megváltozni!

3. a pártfogó – gör. *paraklétosz* – **melléhívott** – aki elvezet és szüntelenül emlékeztet bennünket az Igazságra, hogy mi már igazakká lettünk Jézusban! Nem bűnösök vagyunk többé!
4. a felmentettek – gör. *ekklészia* – **kihívottak gyülekezete**

Tehát ugyanaz a görög szó áll ezekben a szavakban: „hívni” (gör. *kaleó*).

Vagyis az egyház a bírósági tárgyaló teremből *kihívottak* gyülekezete! A bűn rabságából és halálos ítéletétől megszabadultak gyülekezete! Ezek vagyunk mi! Ez az ÚSZ-i gyülekezet lényege. Nem csodálatos!? És hova hívott ki bennünket? A világ legjobb családjába!

Nem egy intézménybe, nem egy épületbe, nem egy vallási egyesületbe! Hanem az Atya családjába. **„Te vagy az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm”** (Mt 3:17)

Az a gyermek vagy te ott a képen!

„A **fiúság Lelkét** kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atya!” Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban **Isten gyermekei vagyunk.**” (Rm 8:15-16)

„De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve, hogy **a törvény alatt levőket** megváltsa, hogy **Isten fiaivá legyünk.** Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: **„Abbá, Atyám!”** (Gal 4:4-6)

Az egyház a Krisztus áldozatáért bűnbocsánatot, az utolsó ítélet, azaz az örök halál alól felmentett, igazzá tett emberek családja, akikben ott él a Pártfogó és folyamatosan biztosítja, meggyőzi őket az elnyert kegyelem felől, hogy nem bűnösök többé, hanem igazak, nem elítéltek, hanem felmentettek, nem árvák többé, hanem szeretett, teljes jogú gyermekei az Atyának!

„Nincsen azért most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak... (Rm 8,1) – ez az evangélium! „Nem vagytok többé törvény, hanem kegyelem alatt” (Rm 6:14). Az Atya Jézus halála által váltott meg és a Szentlélek által hívott ki, szabadított meg minket a törvény kegyetlen, elítélő, vádló, kárhoztató, könyörtelenül igazságos rendszeréből a vele való közösségbe.

„aki meg is erősít titeket mindvégig, hogy **feddhetetlenek/vádolhatatlanok** legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján. Hűséges az Isten, aki **elhívott** titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való **közösségre.**” (1Kor 1,9)

- **„feddhetetlenek”** (gör. *an-egklétosz*), azaz bíróságra be nem hívhatók! Ő őriz meg bennünket attól, hogy visszakerüljünk a bírósági tárgyalóterembe, a törvény uralma alá és ő tesz képessé arra is belülről, a Szentlélek által, hogy tudjunk neki tetsző életet élni, azaz, hogy külsőleg is feddhetetlenekké legyünk!

PÉLDA: egy neves nem keresztyén pszichiáter mondta egyszer: ha valamiképpen a betegeimet meg tudnám győzni arról, hogy meg vannak bocsátva a bűneik, min. a 75%-uk gyógyultan távozna a klinikáról. – hát hadd tudják meg ezek a betegek az örömhírt! Meg vannak bocsátva a bűneik!

Ez a közös pont! Ez köt össze bennünket! Ez tesz bennünket Krisztus egyházának teljes jogú tagjaivá, felekezettől függetlenül! Ez az *ekklészia* örömhíre! Örökre kihívottak, örökre felmentettek, örökre igazak vagyunk! Nem bűnösök többé, hanem igazak! Mert hogy aszerint fogsz élni, cselekedni, aminek legbelül gondolod magadat.

Ha még nem élted át a bűnbocsánat örömét, ha még nem tapasztaltad a kegyelem ízét! Ha még nem áradt a szívedbe Isten szeretete, akkor lehet, hogy hivatalosan tagja vagy ugyan a valamelyik helyi gyülekezetnek, de még nem vagy tagja Krisztus egyházának, még nem vagy családtag! Bátorítalak, hogy minél előbb csatlakozz a lelki családhoz is! Hidd el az evangéliumot! Hidd el, hogy minden bűnöd, hibád, mulasztásod örökre meg van bocsátva.

PÉLDA: Nemrég egy konfirmációi alkalmon volt egy elég intenzív család élményem abban a gyülekezetben, ahová tartozunk! Nem a kiskaté kérdéseit kérték számon a lelkészek a fiataloktól, hanem a fiatalok egyenként álltak ki az Úr asztalához és tettek bizonyosságot bátran és őszintén, egy dugig megtelt templomban a Jézus Krisztusba vetett hitükről, a Jézussal való találkozásukról. Érezhető volt, hogy teljesen otthon érzik magukat ebben a gyűlésben. És azt is megtudtam, hogy mindegyik fiatal mellé egy-egy mentort redeltek, egy idősebb testvért, aki végig kísérte őket a konfirmációi előkészítő éveken és aki mindig elérhető volt számukra. És a konfirmáción nem a lelkész, hanem ezek az idősebb testvérek áldották meg a mentorolt fiatalokat egy-egy Igével és egy nagy öleléssel. Mintha azt mondták volna: „Isten hozott a családban!”. Az is kiderült, hogy a konfirmáció előtt mindegyik fiatal elmondta a biztételét a presbitérium előtt, hogy segíthessenek nekik még érthetőbben megfogalmazni azt, hogy ki nekik Jézus és aztán ők, a presbiterek is megosztották velük az ő Jézussal való találkozásuk bizonyosságtételét. Melegség járt át, otthon éreztem magam. Csodálatos, felemelő élmény volt.

És mikor volt Krisztus ÚSZ-i egyházának a születésnapja?

Pünkösdkor! Ez a legnagyobb ünnepünk! A Szentlélek kitöltésének az ünnepe. ez az, amitől az összes többi ünnep értelmet nyer! Ez az, ami miatt bármiféle közünk lehet a többi ünnephez, ezért részesedhetünk Jézus születésének, halálának, és feltámadásának az áldásaiból is. És Pünkösdkor egyben Krisztus ÚSZ-i egyház születésének az ünnepe is! Ez a 2. testté létele Krisztusnak! Nem egy csecsemő, hanem az egyház formájában ölt újra testet a földön.

Az Apcsel 2-ben olvasunk erről a rendkívüli eseményről. A lényeg: végre kiárad a mennyből a várva várt Szentlélek, a Pártfogó a tanítványokra, majd Péter Szentlélekkel telve előbb szembesíti az egybegyűlt zsidókat a bűnükkel, ismerteti a vádiratot, ti. hogy megölték a hozzájuk küldött Messiást! Ez szíven találja az egybegyűlteket, majd pedig egy emberként kiáltanak fel, hogy most mit tegyünk? Van még remény a számunkra?

„Péter így válaszolt: Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében **bűneitek bocsánatára**, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát...Akik pedig hallgattak a szavára, (megvallották bűneiket) megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.” (Apcsel 2,38-41)

A mennyei bíróság az egyetlen bíróság, ahol a beismerő vallomás által mentenek föl az ítélet alól!

Szentlélek, bűnbocsánat, ítélet alóli felmentés. Így hívott ki több ezer lelket az Úr akkor ott Pünkösdkor a bírósági tárgyalóteremből, Péter igehirdetése által. Így indult el Isten ÚSZ-i egyháza! Vagyis Péter **itt gyakorolta először a kulcsok hatalmát!** Mert hogy ez a kulcsok hatalma: a bűnbocsánat evangéliumának kihirdetése! Ezt bízta Péterre.

Vissza a Mt-hoz!

„Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is.” (Mt 16,19)

Tehát mégiscsak igaza van a Katolikus egyháznak. Tényleg Péterre és utódaira, a pápákra bízta Jézus a kulcsok hatalmát és az ő egyháza kormányzását. Nos, lapozzunk csak egyet és nézzük meg, mit mond Jézus 2 fejezettel később a kulcsok hatalmáról és az egyház kormányzásáról!

„Ha pedig vétkezik ellened a **testvéred**, menj el hozzá, fedd meg négyszemközt: ha hallgat rád, megnyerted a **testvéredet**.¹⁶Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, hogy két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást.¹⁷Ha nem hallgat rájuk, mondd meg a **gyülekezetnek!** Ha pedig a **gyülekezetre** sem hallgat, tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt!¹⁸Bizony mondom nektek: **amit megköttök a földön, kötve lesz a mennyben is, amit pedig feloldotok a földön, oldva lesz a mennyben is.**”

(Mt 18,15-18)

Ez az egyetlen másik hely, ahol Jézus az ő egyházról beszél, mintha előre tudta volna, hogy mennyire félre fogják érteni ezt a tanítást a Mt 16-ban, az egyházról, a kulcsok hatalmáról. Kiderül, hogy nem csak Péterre, de nem is csak az apostolokra bízta Jézus a kulcsok hatalmát,

hanem a testvérekre! A gyülekezetre, a testvérek közösségére! Figyelted a családi kifejezéseket?

Mert hogy a bűn sajnos a családban is fel fogja ütni a fejét, de innentől kezdve a bűn már *családi ügy*, nem a bíróságra tartozik! A családban, a családnak kell elrendeznie a bűnöket. Mi sem jelentgetjük fel egymást a családban, ha nézetletérésünk van egymás között!

Vagyis Jézus szerint nem a pápa, vagy a püspök a végső tekintély, hanem a gyülekezet! Nem a pápa Krisztus földi helytartója, hanem a gyülekezet! Hogy lehet ezt ennyire benézni és félreértelmezni!? Persze, ez nem zár ki bizonyos struktúrákat, t.i. hogy vannak és kell is hogy legyenek egy gyülekezetnek vezetői, presbiterei, családfői és jó, ha tudjuk, hogy ki családtag, ki nem. És ennek eldöntésének lehetnek az adott család által meghatározott hivatalos formái és kritériumai is, mint pl. konfirmáció vagy tagsági kurzus stb. Csak el ne vesszen a családi jelleg. Még maga Péter is úgy hivatkozik magára az 1. levelében, hogy ő csupán egy „**presbiter társ**” (1Pét 5,1), és nem mint a „kőszikla”.

És innen, a Mt 18-ból derül ki az is, hogy az **oldás-kötés** a bűn terhe alóli feloldást vagy a bűnhöz kötést, illetve a gyülekezet közösségéhez kapcsolást vagy az abból való kizárást jelenti egy bűnös vagy egy megtévedt, a bűn kísértése által csapdába ejtett testvér számára. Ezt a „hatalmat” bízta Jézus az ő egyházára, az ő Szentlélek által kihívott népére. Micsoda felelősség ez! János is erről ír:

„Ezt mondva [Jézus] rájuk lehelt, és így folytatta: Vegyetek Szentlelket! ²³**Akiknek megbocsátjátok a bűneit** (a földön), azok **bocsánatot nyernek** (a mennyben), **akikéit pedig megtartjátok** (a földön), **azoknak a bűnei megmaradnak** (a mennyben).” (Jn 20,22-23) – figyelitek? ugyanaz a nyelvezet, ugyanaz a párhuzam, mint a Mt 16- és 18-ban!

Vagyis, ha a bűntől megtévedt testvér enged a testvérek és a közösség szerető figyelmeztetésének és belátja, megvallja bűnét, akkor a Krisztusban nyert bűnbocsánat miatt bebocsátást nyer a gyülekezet közösségébe, ha nem enged, akkor ezzel kirekeszti magát a gyülekezet közösségéből és mintegy visszahelyezi magát a bírósági tárgyalóterembe, a vádlottak padjára.

„A menny földet ér!”⁸

Akárhogy is értelmezzük az oldás-kötés gyakorlatát, a lényeg, hogy Jézusban a menny egyszer s mindenkorra alászállt a földre és Jézus azt mondja ki itt, hogy innentől kezdve az ő egyháza, a gyülekezet lesz az a hely, ahol a menny és a föld összekapcsolódnak, azaz újra egyesülnek, újra szinkronba kerülnek egymással. Ami a földön, a gyülekezetben történik, az a mennyben történik és fordítva: ami a mennyben történik, az a földön történik. A fent lent van és a lent fent van. A gyülekezet egy talpalatnyi menny a földön, az eljövendő végkifejlet kezdete, amikor majd az egész teremtett világ, annak látható és láthatatlan dimenziója újra teljes harmóniában lesz egymással és Istennel. Erről, egy ilyen végkifejletről beszél Pál is:

⁸ Ld. James Paul ezzel a címmel, nemrég megjelent könyvét, ami ezt a rendkívül fontos és izgalmas témát járja körül. Nagyon jó szívvel tudom ajánlani mindenkinek!

„Az idők teljességének rendjére nézve, hogy **ismét egybeszerkeszt magának mindeneket** a Krisztusban, mind **amelyek a mennyekben vannak, mind a melyek e földön vannak.**” (Ef 1:10)

„**hogy általa békéltessen meg önmagával mindent a földön és a mennyben.**” (Kol 1:20)

A gyülekezet, Krisztus egyháza, az újjáteremtett világ kezdete. Aki a gyülekezetbe belép, a mennybe lép be, mint annak idején a szentsátorba. Ezt kéne, hogy érezzék, akik hozzánk jönnek. Erre céloz a Zsidókhöz írt levél:

„[a gyülekezetben] **megízlelték** a mennyei ajándékot... és **az eljövendő világ erőit**” (Zsid 6:4-5)

„Így azután, mivel a szíve titkai kiderülnek [a gyülekezetben], az idegen a földre borulva imádja majd Istent, és azt fogja mondani: **„Bizony, Isten itt van közöttetek!”** (1Kor 14:25)

A gyülekezet az a hely, ahol a Mi Atyánk egyik legfontosabb kérése teljesül: „Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, **mint a mennyben, úgy a földön is.**” (Mt 6:10)

3.Milyen Krisztus egyháza? Mi a legfőbb ismérve a gyülekezetnek?

„ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és **a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.**” (Mt 16,18)

Így néz ki most a helyszín, Cézária Filippiben (minden szentély le lett rombolva)!

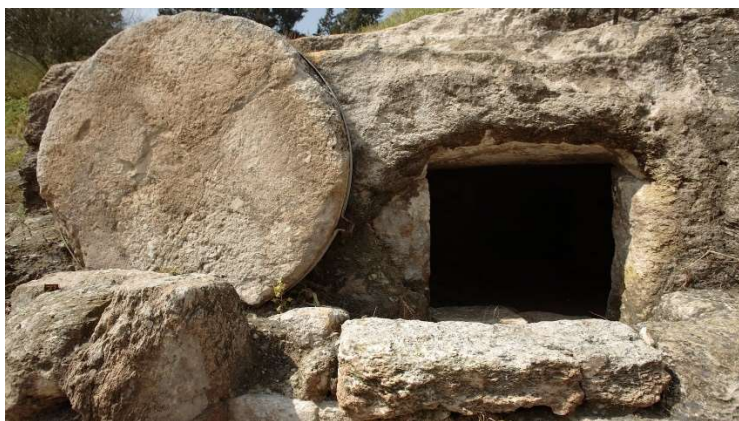
Fontos, hogy tudjuk, hogy ezt a bizonyos **nagy barlangot**, ami előtt Jézus idejében Augustusz cézár szentélye állt és ami Jozefusz beszámolója szerint egy feneketlen mélységet rejtett a **„pokol kapujának”** (gör. *hádész* kapuja – pokol, alvilág, sír, halál) nevezték! És úgy tartották, hogy cézár őrizte ezt a kaput! Az ő kezében volt a kontroll a halál, pokol, az alvilág birodalma felett! Ám Jézus, a halálával és feltámadásával elvette tőlük ezt a hatalmat! Nem a cézár, hanem Jézus az élet és halál Ura! A Jelenések könyvében ezt olvassuk:

„Én vagyok az első és az utolsó és az élő, aki halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és **nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.**”⁹ (Jel 1,17-18)

És mintha Jézus itt azt mondaná, hogy a Péter hitvallására épülő egyházra ruházza át ezt a mennyei hatalmat! Krisztus az ő egyháza által fogja döngetni és le is döntené ezeket a kapukat és kiszabadítani a pokol, halál, alvilág foglyait!

Mert hogy **hogyan kerültünk a halál uralma alá?** Hogy váltunk a halál foglyaivá? A bűneset által! „Amely napon eszel arról, meghalsz!” – hangzott az ítélet. És ettünk és meghaltunk. Teljesen logikus, hogy bűnbocsánatra van szükségünk ahhoz, hogy kiszabaduljunk a halál rabságából! Ezt hozta el Jézus! Ennek, a halál rabságából való szabadulásnak az örömhírét bízta ránk. Fordíthatnánk úgy is, hogy „a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta, **mert** neked adom a mennyek országának kulcsait...”

Mert hogy volt egy **másik sötét barlang** is ott a Szentföldön, Jézus barlang sírja!

Ezt a barlangot nem cézár, hanem a nép **vallási vezetői, a törvény rendszerének képviselői** őrizték és felügyelték, nehogy valami módon kiszabaduljon a megölt Messiás a hódész, a halál fogságából! Ezt az epizódot is csak Máté jegyzi föl (Mt 27:62-66)! Vagyis Jézust a törvény kegyetlen rendszerének képviselői próbálták a halál rabságában tartani, ahogy bennünket is a vallás, a vallásosság rendszere próbál a lelki halál állapotában tartani (ezért van oly sok valláskárosult).

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert **bezárjátok a mennyek országát** az emberek előtt: ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni.” (Mt 23:13) – vagy mondhatnánk úgy is, „nem engeditek ki a halál fogságából”.

Ennek a gyilkos, folyamatosan kárhóztató, elítélő, lelki halálban tartó rendszernek a békjőit törte össze Jézus, amikor, a szigorú templomi őrséget is „átlépve”, 3 nap múlva kísért a

⁹ Fontos tudnunk, hogy az itt szereplő görög kifejezések (*hádész* és *tanatosz*) istenségeket, démonokat vagy angyalokat jelölnek. A görög mitológia szerint Hádész nál volt az a kulcs, amellyel az alvilág kapuját nyitotta meg a meghaltak előtt, hogy beléphessenek a tanatosz, azaz a halál birodalmába. A kulcs által hatalma volt arra, hogy „megpecsételje” emberek sorsát az alvilágban vagy „kiszabadítsa” őket onnan. Tehát közvetlenül Hádész felügyelte, kontrollálta, őrizte a halál, a pokol, az alvilág kapuját. Ő küldhetett oda vagy hozhatott ki embereket a halál rabságából. Ezt a hatalmat vette el tőle Jézus a halál legyőzésével, halála és feltámadása által.

sírból! Senki és semmi (sem a vallási vezetők, sem cézár katonái, sem hádész, sem semmilyen görög istenség, démoni fejedelemség) nem tudta a halál, halottak birodalmában tartani őt!

„De őt Isten feltámasztotta, feloldva a halál fájdalmait, **mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt...** mert **nem hagyod lelkemet a holtak hazájában** (gör. *hádész*)” (Apcsel 2:24,27)!

A halál legyőzése és a sírból való kisétálása által hozta el az életet és a törvény igája alól, a „bűn és a halál törvényétől” (Rm 8:4) való szabadulást! Halleluja!

A Mt 16:18 ősi szövegben egészen pontosan az áll, hogy a „pokol kapui sem fognak **ellenállni annak**”.

Az egyház tehát nem védekezik, hanem támad! Offenzívában vagyunk! Krisztus azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa! (1Jn 3:8) Vagyis nem védekezni jött az ördöggel, a pokol, halál erőivel szemben, hanem támadást indított ellene, és legyőzte azt! Ez volt az ő legfőbb küldetése! Hatalommal tanított, bűnbocsánatot hirdetett, beteget gyógyított, ördögöket űzött és halottakat támasztott. Jézus egész földi szolgálata a pokol kapuinak döngetése volt.

Ez a szolgálata **Lázár föltámasztásában** csúcsonyodott ki, amit János az utolsó jelként/csodaként említ meg Jézus messiási voltának hiterősítő bizonyítékeként¹⁰, ahol Jézus szó szerint **kihívja** a 4. napja, azaz tényleg és véglegesen halott Lázárt a sírból, a hádész, azaz a halottak birodalmából! Ő az első *kihívott*!

Majd, nemsokkal később, **Jézus maga is meghal és „alászáll a poklokra”** (1Pét 3:18-19?), hogy kihirdesse a halál, pokol, a *hádész* kapui feletti győzelmét, melynek halála utáni első erőteljes bizonyítéka az volt, hogy a halála pillanatában: „a sírok [*mnémeion*] megnyíltak, és **sok elhunyt szentnek feltámadt a teste**. Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.” (Mt 27:52-53) – és ez a jelenet is csak Máténál szerepel!

Majd pedig **Jézus maga is feltámad**, azaz Lázárhoz hasonlóan ő is kisétál a hádész birodalmából és 40 napon át megjelenik a tanítványainak és több, mint 500 embernek.

Egyik barátom egyszer úgy fogalmazott, hogy Jézus egy „potens” megváltó, aki valóban legyőzte a halált és aki képes ma is akár ilyen szintű csodákat tenni és számíthatunk ilyen

¹⁰ És mi volt János célja ezeknek a csodálatos messiási jeleknek a feljegyzésével? „Sok más jelt is tett Jézus a tanítványai szeme láttára... Ezek pedig *azért írtattak meg*, hogy higgyétek: *Jézus a Krisztus, az Isten Fia*, és e hitben életetek legyen az ő nevében.” (Jn 20:30-31) Vagyis visszakanyarodtunk oda, ahonnan Jézus érvelése indult a Péterrel folytatott beszélgetésében: A cél, hogy mindenki eljusson arra az Istentől jövő meggyőződésre, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia. Ha valaki ezt hiszi, akkor Krisztus egyházának tagjává, azaz élő építőkővé válik, amit maga Krisztus épít, a Szentlélek által. És milyen ez az egyház, miről ismeretes? Arról, hogy a pokol kapui sem fognak tudni ellenállni annak. Mert hogy Jézus, az egyház Feje és Sarokköve ledöntötte már ezeket a kapukat! Honnan tudhatjuk biztosan, hogy ez igaz és nem csak a levegőbe beszélt? 3 csodából: 1. Lázár feltámasztásából, 2. az elhunyt szentek feltámadásából, Jézus halálának pillanatában, 3. Jézus feltámadásából! Melyek azért történtek és azért lettek feljegyezve, hogy mi is eljussunk arra a meggyőződésre, hogy Jézus valóban a Krisztus, az élő Isten Fia! Ergo, ma is helye és létjogosultsága van annak, hogy ilyen csodákra számíthassunk. Jézus ma is támaszt fel halottakat, nem csak lelkileg! Ld, korai egyháztörténeti beszámolók, misszionáriusok beszámolóit, üldözött régiókban történt feltámadások.

fajsúlyú csodákra az életünkben, Krisztus egyházának tagjaiként! Mert hogy azt mindannyian tudjuk, tapasztaljuk, hogy a halál nem fújt visszavonulót Jézus feltámadásával. De vajon azt is tudjuk-, hisszük-e, hogy a feltámadás ereje se vesztett egy jottányit se az intenzitásából! És ez az erő már bennünk él!

„Imádkozom, hogy megtudjátok, **milyen mérhetetlenül nagy Isten ereje**, amely hatékonyan működik **bennünk** [a Szentlélek], hívőkben. **Ugyanez az erő** mutatkozott meg akkor is, amikor az Atya **feltámasztotta Krisztust a halálból**, és a Mennyben a jobbára ültette.” (Ef 1:19-20 EFO)

De jó lenne minél többet megélni ebből az erőből a hétköznapijainkban!

Jézus halálával és feltámadásával olyan erő szabadult fel az univerzumban, ami akkor és ott szó szerint, fizikailag is kiszabadította a hódész foglyait! És azóta is zajlik a halál rabságából való szabadulás, a hódész birodalmából való *kihívás*, lelki és testi értelemben egyaránt.

„Bizony, bizony, mondom nektek, hogy eljön az óra, és az *most van*, amikor **a halottak** hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, **élni fognak**.” (Jn 5:25) – „Lázár jöjj ki!” – hangzik ma is az Isten hívása.

„Titeket is **életre keltett**, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt... és vele együtt **feltámasztott**.” (Ef 2:1-6)

A gyülekezet tehát a Krisztusért bűnbocsánatot nyert és a Szentlélek által lelkiileg életre keltett, azaz a halál fogságából *kihívott* igazak családja, akik egy nap testileg is fel fognak támadni a halálból. És akik nem csak a haláltól, hanem a **halálfélelemtől** is megszabadultak!

„...hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt és megszabadítsa azokat, akik **a haláltól való félelem** miatt egész életükben rabok voltak.” (Zsid 2:14-15)

Pünkösdkor olyan erő áradt ki a tanítványokra, melynek köszönhetően **halált megvető bátorsággal** kezdtek el bizonyosságot tenni Krisztusról az őt megfeszítő tömegnek. Majd pedig, Jánost kivéve mindannyian kínhalált halnak Krisztusért. És ugyanez az erő, a feltámadás, a halál erejénél is nagyobb ereje árad be a szívünkbe az újjászületéskor! Ezt fel sem tudjuk fogni! Nem hisszük el, hogy kétlábon járó **szellemi atomerőművek** vagyunk! Figyelj, mit mond Pál!

„Milyen **mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk**, hívőkön. Minthogy hatalmának ezzel az erejével munkálkodott Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból.” (Ef 1:19) Krisztus egyháza világszerte arról híres, arról ismert, hogy **ők azok**, akiken nem fog a halál! Erről tesz bizonyosságot az apostolok és a mártírok vére! Akik nem kímélték életüket mindhalálig (Jel 12:11)!¹¹

¹¹ És persze vannak olyanok mártírok is, akiken valóban nem fogott a halál, ld. János apostol, akit forró olajban akartak megsütni, de nem ártott neki, majd mérget itattak vele, de attól sem halt meg; vagy az ő egyik legdrágább tanítványa, Polikárp, Szmirna püspöke, akit nem tudott megperzselni a máglya lángja, ezért kénytelenek voltak leszúrni őt. És ekkor egy fehér galamb szállt ki belőle!

„Nem halok meg, hanem élek és hirdetem az Úr tetteit!” (Zsolt 118:17) – ez minden hívő hitvallása!

Jézus nyilvános szolgálata, Máténál, azzal kezdődik, hogy „a nép, amely sötétségben él, nagy világosságot lát, és akik a **halál** [*thanatos*] árnyékának földjén élnek, azoknak világosság támad.” (Mt 4:16) Vagyis Máté szerint Jézus azért jött, hogy támadást indítson a halállal szemben és kiszabadítsa a halál (a hédész, a pokol, az alvilág) foglyait! Azaz hogy *kihívja* a foglyokat a halál birodalmából.

És ugyanennek az offenzívának a folytatását bízta ránk is, az ő egyházára (Mk 16:15-18; Jn 14:12). Mi vagyunk Krisztus teste a földön! És arra hív bennünket a mi Urunk, hogy elnyerve a bűnbocsánatot, betöltekezve a feltámadás erejével, megszabadulva a halálfélelemtől, lépünk ki bátran a komfort zónánkból a világba, a bűnbocsánat örömhírével és döntsük le a pokol kapuit és szabadítsuk ki a pokol, a halál foglyait. Hirdessük ki, hogy Jézus Krisztus, az Isten Fia legyőzte a halált, elszenvedte helyettünk a bűneinkért járó örök büntetést és most bűnbocsánatot és a halál birodalmából való szabadulást kínál mindenkinek, aki elismeri őt Urának és Megváltójának.

Milyen a helyes kép Krisztus egyházáról? Krisztus egyháza nem egy bevehetetlen erőd, hanem az erődből kiáramló, mindenre elszánt győztes hadsereg! Nem egy bárka, hanem egy csatahajó!

Gyere és csatlakozz te is Krisztus egyházához, az Atya családjához és ehhez a győztes küldetéshez!